

เขียนโดย

ดร. เกร็ก โลรี
(*Dr. Greg Laurie*)

การเชื่อฟังอย่างมีเงื่อนไข

Conditional Obedience

โดย ดร. เกร็ก โลว์

สุนัขของผมถูกฝึกการหัดฟังโดยการแยกแยะ เมื่อมันไม่ชอบในสิ่งที่ผมพูด มันจะทำราวกับว่ามันไม่เข้าใจคำสั่ง ถ้ามันอยู่ในห้องนอนของผม เมื่อผมเดินเข้าห้อง แล้วสั่งให้มันออกไปอยู่นอกห้อง มันจะมองมาที่ผมและทำท่าเหมือนกับจะพูดว่า “อะไรนะ?” มันทำเหมือนกับว่ามันฟังไม่ได้ยิน แต่ในทางตรงกันข้าม ขณะที่มันหลับอยู่หลังประตูห้อง ที่ปิดอยู่ เมื่อผมเปิดประตูเพื่อลงไปข้างล่าง พอผมเปิดตู้เก็บของหยิบเอาสายจูงของมันออกมา มันจะได้ยินทันทีเหมือนกับหูของมันได้ยินในระดับซูเปอร์โซนิก มันจะวิ่ง กระโจนและเตรียมพร้อมมาอยู่ข้างๆ ผมในทันที

เมื่อมันชอบในสิ่งที่ผมสั่งให้มันทำ สุนัขของผมจะได้ยินชัดเจนและเชื่อฟังอย่างว่าง่าย แต่เมื่อไรก็ตามที่มันไม่ชอบสิ่งที่ผมสั่งให้มันทำ มันก็จะทำหูทวนลมและไม่สนใจ

เราเอง เมื่อได้ยินเสียงของพระเจ้า เราก็เป็นแบบเดียวกัน หากพระองค์บอกเราให้ทำในสิ่งที่เราชอบ เราก็จะพูดว่า “ได้ครับพระองค์!” แต่เมื่อพระเจ้าบอกเราให้หยุดทำบางสิ่งบางอย่างที่เราชอบ เราก็จะพูดว่า “พระองค์ครับ ผมไม่ค่อยได้ยินพระองค์เลยครับ”

พระเยซูได้กล่าวไว้ในพระธรรมยอห์น 15:14 ว่า “ถ้าท่านทั้งหลายประพฤติตามที่เราสั่ง ท่านก็จะเป็นมิตรสหายของเรา” พระองค์ไม่ได้พูดว่า “เจ้าเป็นเพื่อนของเรา หากเจ้าประพฤติในสิ่งที่เจ้าชอบ” พระเจ้าได้บอกเราในพระวจนะของพระองค์ว่าเราควรจะดำเนินชีวิตในทางที่ถูกต้องอย่างไร ไม่ใช่ให้เราเลือกหยิบใช้เฉพาะพระคำบางส่วนที่เราชอบและทิ้งเอาส่วนที่ไม่ชอบไป ถ้าพระเจ้าบอกคุณให้ทำบางสิ่งบางอย่าง พระองค์ก็มีเหตุผลที่ดีเลิศของพระองค์ และคุณจำเป็นต้องเชื่อฟังพระองค์

และเมื่อพระองค์บอกคุณไม่ให้ทำบางสิ่งบางอย่าง นั้นหมายความว่าพระองค์ต้องมีเหตุผลที่ดีเยี่ยมในการห้ามไม่ให้คุณทำ แม้ว่าในเวลานั้นคุณอาจยังไม่เข้าใจถึงเหตุผลก็ตาม

จงเชื่อฟังและวางใจในพระองค์

แต่เมื่อพระเจ้าบอกเรา
ให้หยุดทำบางสิ่งบางอย่างที่เราชอบ
เราก็จะพูดว่า “พระองค์ครับ
ผมไม่ค่อยได้ยินพระองค์เลยครับ”

ข้อพระธรรมหนุนใจ

“แต่เขาทั้งหลายมิได้เชื่อฟังหรือเงี้ยวฟัง
แต่เขาทั้งหลายดำเนินตามแผนการของเขาเอง
และในความดีก็กระด้างตามจิตใจของเขาทั้งหลาย
และเดินถอยหลัง มิได้เดินขึ้นหน้า”

เยเรมีย์ 7:24

มอบสิ่งที่ดีที่สุดของเรา

Giving Our Best

โดย ดร. เกร็ก โลรี

ชาวไร่คนหนึ่งเป็นที่เลื่องลือในความขี้เหนียวของเขา เขาเป็นเจ้าของแม่วัวตัวหนึ่งที่เพิ่งให้กำเนิดลูกวัว 2 ตัว เขาพูดกับภรรยาของเขาว่า “ผมจะถวายลูกวัวของเราตัวหนึ่งให้แก่พระเจ้า” ด้วยความที่เธอรู้จักสามีของเธอดี เธอจึงรู้สึกประหลาดใจมาก เธอถามเขาว่า ลูกวัวตัวไหนล่ะที่จะถวายให้กับพระเจ้า “ผมยังไม่ได้ตัดสินใจ แต่ผมจะถวายแน่นอน แล้วผมจะบอกให้คุณรู้” เขาตอบ 2-3 วันผ่านไป ภรรยาของเขาก็ถามขึ้นอีกครั้งหนึ่งว่าลูกวัวตัวไหนที่เขาตั้งใจจะถวายให้พระเจ้า “ผมยังคิดเรื่องนี้อยู่” เขาบอกเธอ

แล้ววันหนึ่ง ลูกวัวตัวหนึ่งเกิดป่วยขึ้นมา มันป่วยหนักขึ้น ๆ จนกระทั่งคืนหนึ่ง ชาวไร่คนนี้เดินอยู่บนระเบียงบ้านพร้อมกับอุ้มลูกวัวตัวหนึ่งไว้ในอ้อมแขน เขาพูดกับภรรยาของเขาว่า “ที่รัก ผมมีข่าวร้ายจะบอก ลูกวัวของพระเจ้าเพิ่งตายไป”

หลายครั้งที่เดียวที่เรามักจะถวายให้พระเจ้าในสิ่งที่แม้แต่ตัวเราเองก็ยังไม่ต้องการ ลองนึกดูว่าภายใต้สถานการณ์แบบเดียวกันนี้มันมี ที่เราถวายให้กับพระเจ้า? เราอาจจะรีบ ๆ อธิษฐานอย่างรวดเร็วขณะที่เรากำลังลุกขึ้นจากเตียง หรือกล่าวขอบพระคุณอย่างเร่งรีบก่อนตักอาหารเข้าปาก? แล้วก็รีบร้อนออกไปทำงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของเรา

และเมื่อสิ้นสุดวัน เราก็คงพูดว่า “โอ้ ใช่แล้ว ฉันจะมอบ 4 นาทีสุดท้ายของคืนนี้ให้กับพระองค์ก่อนที่จะล้มตัวลงนอน” ถ้าพระเจ้ามีความสำคัญกับเราจริง แล้วทำไมเราถึงได้มอบ “ของเหลือใช้” ของเราให้กับพระองค์ล่ะ

ในพระธรรมมาลาคีย์ บทที่ 1 พระเจ้าได้ตรัสกับชาวอิสราเอลว่า ก็โดยนำอาหารมณฑลมาถวายบนแท่นของเราอย่างไรละ แล้วท่านว่า ‘ข้าพระองค์ทั้งหลายกระทำให้พระองค์เป็นมณฑลสถานใด’ ก็โดยคิดว่า ‘โต๊ะของพระเยโฮวาห์นั้นเป็นที่คูหมั่น’ อย่างไรละ เมื่อเจ้านำสัตว์ตบอดมาเป็นสัตว์บูชา กระทำเช่นนั้นไม่ชั่วหรือ และเมื่อเจ้าถวายสัตว์ที่พิการหรือป่วย กระทำเช่นนั้นไม่ชั่วหรือ พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า จงนำของอย่างนั้นไปก้านลเจ้าเมืองของเจ้าดู เขาจะพอใจเจ้า หรือจะแสดงความชอบพื่อต่อเจ้าไหม”

พระเจ้าได้ให้สิ่งที่ที่ดีที่สุดของพระองค์แก่เรา
จงมอบสิ่งที่ที่ดีที่สุดของเราให้กับพระองค์

“

หลายครั้งที่เดียวที่เรามักจะ
ถวายให้พระเจ้าในสิ่งที่
แม้แต่ตัวเราเองก็ยังไม่ต้องการ

”

ข้อพระธรรมหนุนใจ

“ข้าพเจ้าจะเอาอะไรตอบแทนพระเยโฮวาห์ได้
เนื่องจากบรรดาพระราชกิจอันมีพระคุณต่อข้าพเจ้า”

สดุดี 116:12

อย่าตัดสิน

Judge Not

โดย ดร. เกร็ก โลรี

อย่ากล่าวโทษเขา เพื่อท่านจะไม่
ต้องถูกกล่าวโทษ เราเคยได้ยินกันมา
ก่อนแล้ว มันอยู่ในพระคัมภีร์ มัทธิ
บทที่ 7 ข้อ 1 ซึ่งพระเยซูทรงกล่าวว่า
“อย่ากล่าวโทษเขาเพื่อท่าน จะไม่
ต้องถูกกล่าวโทษ”

ขอให้เรามาทำความเข้าใจกับ
ประโยคนี้ตามความหมายของบริบทนี้
กันก่อน การแปลประโยคข้อความนี้ที่
ถูกต้องแล้วควรจะเป็น “อย่าได้
“ประณาม” (condemn) เพื่อว่าท่าน
จะไม่ถูก “ประณาม” หรืออีกนัยหนึ่ง
ก็คือ ในท้ายที่สุดแล้วพระเจ้าทรงเป็น
ผู้ตัดสิน (judge) พระองค์เป็นผู้ตัดสิน
ใจเอง ว่าใครได้ไปสวรรค์และใครไม่ได้
ไป เกร็ก โลรี ไม่ได้เป็นผู้ตัดสินใจ
คุณเองไม่ได้เป็นผู้ตัดสินใจ และก็ไม่มี
ใครที่จะมีสิทธิ์ตัดสินอย่างนั้นได้ การที่
เราไม่ประณามว่าใครทำผิด หมายถึง
เราปล่อยให้การพิพากษาเป็นเรื่องของ
พระเจ้า แต่เราต้องตัดสิน (to judge)
ในความหมายของการประเมินความ
ผิดถูก (evaluations) ซึ่งรวมไปถึง
การตักเตือนแก้ไข (correction)

ความรักที่แท้จริงนั้นหมายถึง
การที่เรามีความห่วงใย (เพื่อน)
มากพอที่จะเผชิญหน้า
และบอกความจริงแก่เขา

เราสูญเสียสำนึกที่ถูกต้องของเรา
สูญเสียความกล้าหาญ
ที่จะยืนหยัดเพื่อสิ่งที่ถูกต้อง

ที่จำเป็น ระหว่างเพื่อนผู้เชื่อด้วยกัน (เท่านั้น)
เช่นที่อาจารย์เปาโลได้ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจน
ในพระธรรม 1 โครินธ์ บทที่ 5 ข้อ 10

“แต่ซึ่งท่านจะคบคนชาวโลกนี่ที่เป็นคน
ลวงประเวณี คนโลภ คนฉ้อโกง หรือคนถือ
รูปเคารพ ข้าพเจ้ามิได้ห้ามเสียทีเดียวเพราะ
ว่าถ้าห้ามอย่างนั้นแล้ว ท่านก็ต้องออกไปเสีย
จากโลกนี้” ไม่ใช่หน้าที่ของข้าพเจ้าที่จะไป
ตัดสินลงโทษคนภายนอก ท่านจะต้องตัดสิน
ลงโทษคนภายในมิใช่หรือ”

อาจารย์เปาโลได้กล่าวว่ามันเป็นหน้าที่ของ
เราที่จะต้องตัดสิน (to judge) ผู้คนในโบสถ์ของ
เรา แต่ผู้เชื่อมากมายพากันเมินเฉยต่อเรื่องนี้
พวกเขามักจะพูดในทำนองว่า “โอ ไม่ล่ะครับ
ให้เรารักกันและกันเท่านั้น” แต่ผมอยากบอกว่า
พวกเขาไม่รู้หรือว่า ความรัก ที่แท้จริงคืออะไร
ความรักที่แท้จริงนั้นหมายถึง การที่เรามีความ
ห่วงใย (เพื่อน) มากพอที่จะเผชิญหน้า และบอก
ความจริงแก่เขา

เรารักซึ่งกันและกัน แต่เราไม่ได้เข้าใจถึง
ความหมายที่แท้จริงของคำนี้ เราสูญเสียสำนึก
ที่ถูกต้องของเรา สูญเสียความกล้าหาญที่จะยืน
หยัดเพื่อสิ่งที่ถูกต้อง เราควรตักเตือนกันด้วย
ความรัก ความเอาใจใส่ และด้วยท่าทีที่ถ่อมใจ
และเราควรจะยืนหยัดต่อสู้เพื่อสิ่งที่ถูกต้อง

ข้อพระธรรมหนุนใจ

“ไม่ใช่หน้าที่ของข้าพเจ้า
ที่จะไปตัดสินลงโทษคนภายนอก
ท่านจะต้องตัดสินลงโทษคนภายในมิใช่หรือ
ส่วนคนภายนอกนั้นพระเจ้าจะทรงตัดสินลงโทษ
เหตุฉะนั้นจงกำจัดคนชั่วช้านั้น
ออกจากพวกท่านเสียเถิด”

1 โครินธ์ 5:12-13

ลำดับความสำคัญ

Priorities

โดย ดร. เกร็ก โลว์

ชายคนหนึ่งกำลังขับรถอยู่ในชนบทท่ามกลางพายุฝนที่โหมกระหน่ำอย่างรุนแรง เมื่อเขาขับรถผ่านชาวไร่คนหนึ่งที่กำลังสำรวจความเสียหายที่เกิดขึ้นของยังฉางของเขา เขาหยุดรถและถามลุงชาวไร่คนนั้นว่าเกิดอะไรขึ้น

“หลังคามันพังลงมา” ลุงชาวไร่ตอบ

“เกิดอะไรขึ้นกับมันล่ะ? ทำไมมันถึงพัง” คนแปลกหน้าถาม

“อ้อ มันรั่วมานานแล้วละ เจออย่างนี้เข้ามันก็เลยพังลงมา” ลุงชาวไร่ตอบ

“แล้วทำไมลุงไม่ซ่อมมันก่อนที่มันจะเริ่มพังล่ะ?”

“อืมม นั่นนะสิ” ชาวไร่พูด “ลุงแค่ไม่เคยไปเดินดูรอบๆ มันซะที ไอ้ตอนที่อากาศดี ๆ มันก็ไม่มีความจำเป็นต้องไปสนใจมัน และพอฝนตก มันก็เปียกเฉอะแฉะเกินกว่าที่จะทำอีก”

คุณว่ามันน่าอัศจรรย์มั๊ย ว่าทำไมในยามที่คุณต้องการที่จะทำอะไรบางอย่าง คุณจะหาเวลาทำมันได้เสมอไม่ว่าคุณจะถูกเพียงใดก็ตาม? แต่พอใครคนหนึ่งขอให้คุณทำอะไรบางอย่างซึ่งคุณเองไม่ค่อยอยากจะทำมันละก็ ทันใดนั้นคุณจะไม่มีเวลาขึ้นมาทันที

เรื่องแบบนี้สามารถเกิดขึ้นได้แม้แต่ในแวดวงของคริสเตียนเองก็ตาม ถ้าเรารับใช้พระเจ้าเฉพาะในยามที่เรารู้สึกสะดวกเท่านั้น อย่างนั้นที่เราทำก็ยังไม่ใช่ว่าดีที่สุด แต่เป็นแค่ดีอันดับรองๆ เท่านั้น ถ้าเราใช้เวลาในการรับใช้พระเจ้าเฉพาะใน

ยามที่ไม่มีอะไรอย่างอื่นดีกว่ามาให้ทำ
นั่นเท่ากับว่าเรากำลังพลาดในสิ่งที่
พระเจ้าทรงปรารถนาจะให้เกิดขึ้นกับ
ชีวิตของเรา

มันจะดีกว่าเพียงใดถ้าเราจัดสรร
เวลาให้กับเรื่องต่างๆ ของพระเจ้าก่อน
ให้งานของพระเจ้าอยู่เหนือสิ่งอื่นใด
ทั้งสิ้น มันจะดีกว่ามากถ้าคุณจัดลำดับ
ความสำคัญให้ถูกต้อง

แทนที่จะมัวแต่หาข้อแก้ตัว
จงจัดลำดับเวลาสำหรับพระเจ้าขึ้นใหม่
มันไม่เพียงแต่เป็นวิธีที่เรียบง่ายในการ
ดำเนินชีวิตเท่านั้น แต่มันยังเป็นวิธีที่ดี
ที่สุดด้วย

“

แต่พอใครคนหนึ่งขอร้องไห้
คุณทำอะไรบางอย่าง
ซึ่งคุณเองไม่ค่อยอยากจะทำมันละก็
ทันใดนั้นคุณจะไม่มีเวลาขึ้นมาทันที

”

ข้อพระธรรมหนุนใจ

“แต่ท่านทั้งหลายจงแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้า
และความชอบธรรมของพระองค์ก่อน
แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้แก่ท่าน”

มัทธิว 6:33